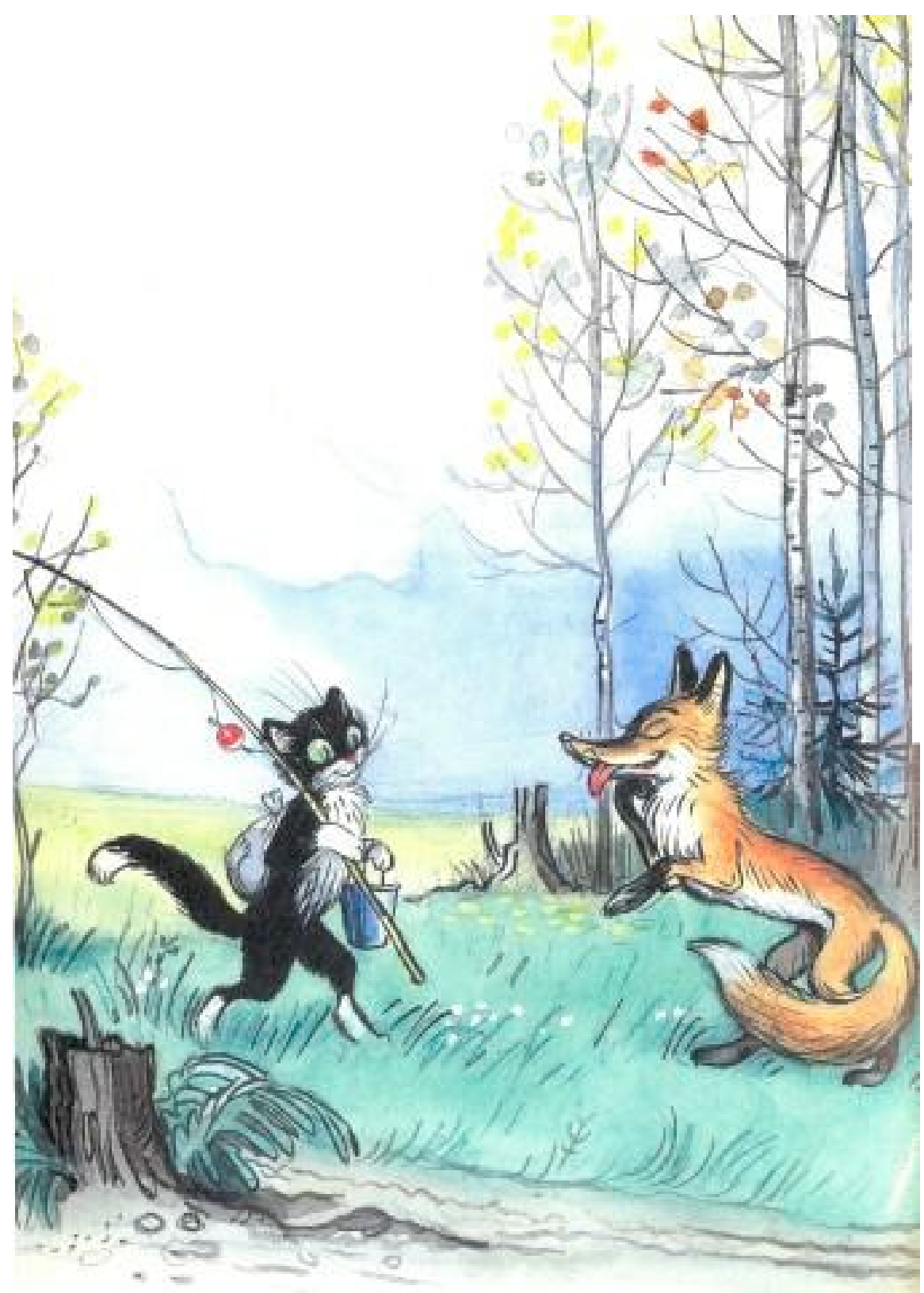

חתול דייג

הלך פעם חתול לדוג דגים בנהר. בקצה היער
פגש אותו שועל.
"שלום חבר יפה-פרווה. אני רואה שאתה הולך
לדוג?"
"אכן כן. אני רוצה להביא דגים לחתלתולים
שלי."
השועל השפיל מבט ושאל: "ואולי תכבד אותי
בדג, כשתתפוס אחד? כי תרנגולות
וברוזים."
חיך החתול "שיהיה. תקבל את הדג הראשון
שאדוג."

"ממש אינני יודע איך להודות לך."
"בסדר, בסדר, לא צריך."
החתול הלך הלאה והשועל אחריו
מרקד ולוחש לעצמו "הדג הראשון
שלי! הדג הראשון שלי!"

והנה מאחורי עץ אורן יוצא זאב אפור.
"שלום חבר!" קורא זאב "אתה הולך
לדוג?"
"כן, לחתלתולים שלי..."
"ואני.. ברצון.. כי העזים והאילים..
כבר. הייתי רוצה משהו דיאטטי!"
החתול חייך "בסדר. השועל יקבל את
הדג הראשון ואתה את השני!"
"תודה, תודה חברי הטוב. תודה!"
"בסדר, בסדר, לא צריך.."

והלכו כך הלאה. החתול הולך דרך
היער, אחריו השועל מרקד ורץ
ולוחש לעצמו "שלי הדג הראשון.
שלי!" ואחריהם הזאב שממלמל
"הדג השני שלי! השני שלי!"

יצא פתאום מולם דוב גדול. ראה את
החתול ואומר "הי חבר קטן. מה זה?
הולך לדוג?"
"כן, לחתלתולים.."
"שמע-נא, קטן. האם לא תיתן גם לי,
הזקן, דג אחד? כבר נמאסו לי הפרים
והפרות שתוקפים בקרניים
ובועטים..."
חייך החתול ואמר "את הדג הראשון
יקבל השועל, השני הזאב, ולך אתן
את השלישי."
"שיהיה שלישי, רק שיהיה גדול."
"בסדר?"

והם הלכו הלאה בכוון הנהר. מקדימה
החתול, אחריו השועל רץ ומרקד,
אחר כך הזאב צועד ובסוף הדוב
הולך בכבדות.
"דג ראשון - שלי" לוחש השועל.
"דג שני - שלי" ממלמל הזאב.
"והשלישי, הגדול, שלי" נוהם הדוב.
וכך הגיעו לנהר.

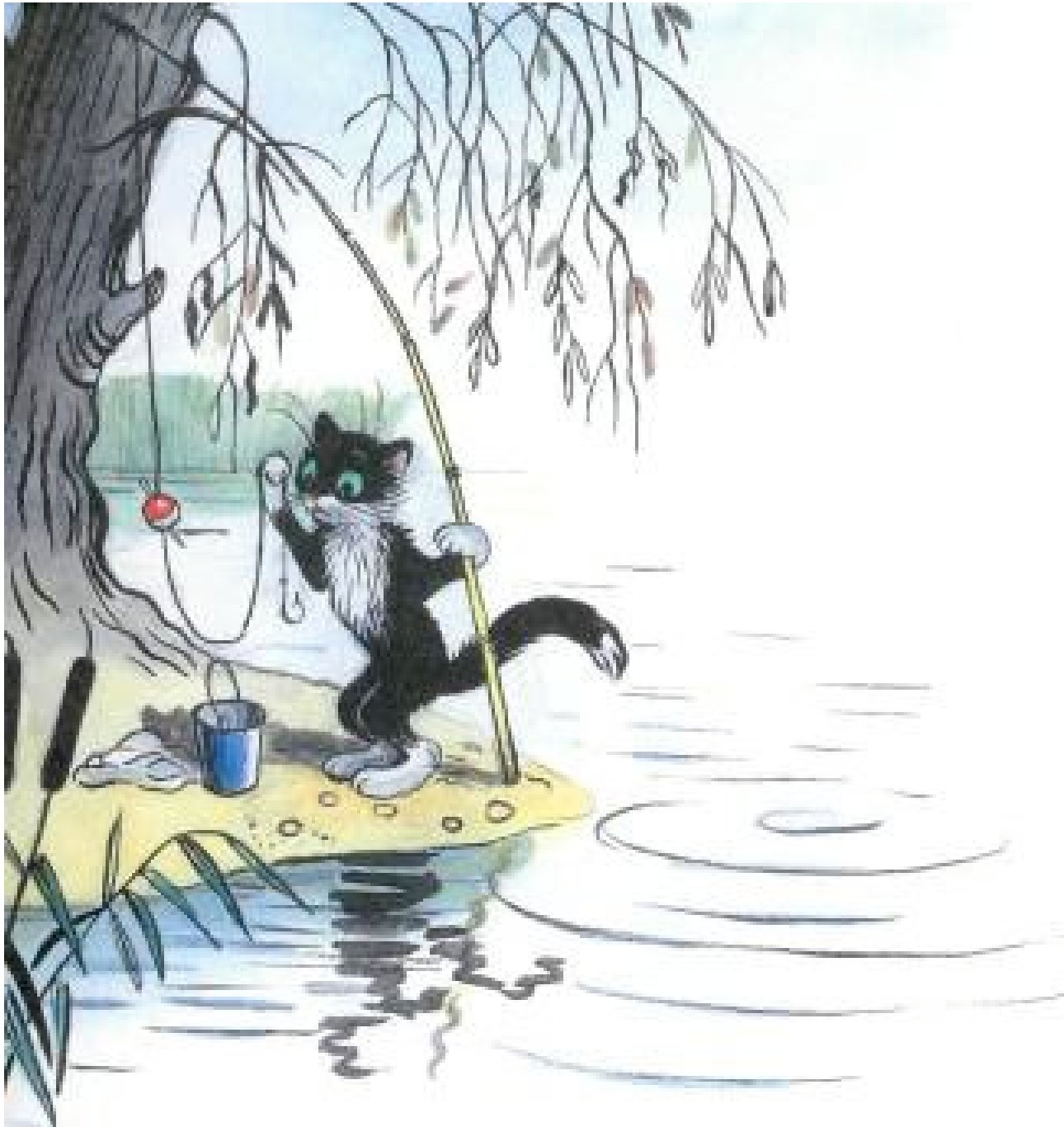
החתול הוריד את התרמיל, העמיד
דלי, התחיל להכין את החכה.
השועל, הזאב והדוב נעמדו לא
רחוק, כל אחד מחכה לחלקו.
שם החתול תולעת לפיתיון על וו
החכה, זרק אותו למים והתיישב
בשקט, צופה במצוף.

החברים שלו עוקבים במבטים אחרי
המצוף, לא מורידים עיניו ממנו.
"תפוס, דג, יהיה גדול או קטן, רק
תפוס" לוחש השועל.
המצוף רוקד על פני המים ופתאום
שוקע. קפץ השועל "הנה! הדג שלי
נתפס!"
המצוף שקע, עלה, נע הנה והנה, מעגלי
גלים עשה סביבו.

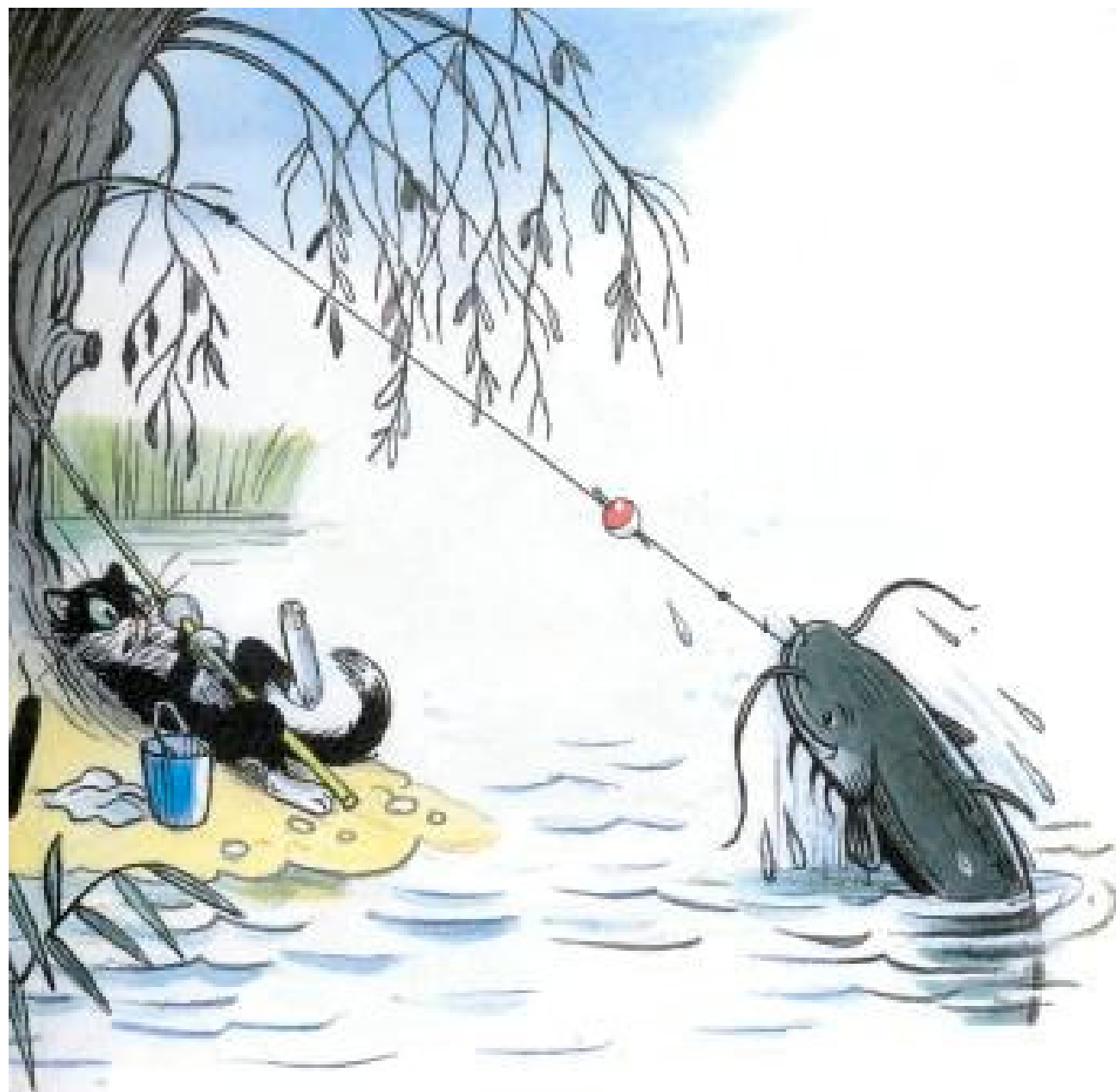

**"משוך! משוך! תוציא את הדג שלי"
קרא השועל המרוגש.
החתול נבהל מהצעקה ומשך חזק.
הדג רק הבריק באור כסוף ונעלם
במים.
"השתחרר" אמר הזאב בקול צרוד
"למה לקפוץ, לצעוק כמו טיפש. כעת
התור שלי. שלי לא ישתחרר!"**

החתול שם שוב תולעת על הוּ וזרק
את החכה למים. והזאב משפשף
כפיים וממלמל "תפוס, דג.. תפוס.
דג גדול ויפה... תפוס."
שוב שקע המצוף, חוט החכה נמתח
כמו מיתר. עוד.. עוד מעט ויקרע..
"הו-הו" שמח הדוב "זה דג גדול!
כפי שאמרנו - הגדול הוא שלי!"

החתול בקושי מחזיק את עצמו
על הגדה. עוד מעט יסחב לתוך
המים. ואז מהמים מופיע ראש
גדול ואיום, בעל שפם ארוך..

שפמנון!

"זה הדג הראשון! הוא שלי! לא
אתן!" צועק השועל וקופץ לתוך
הנהר.
"לא-א-א! הוא שלי!" צורח הזאב
וקופץ למים אחרי השועל.
הדוב עומד על החוף ונוהם במלא
הפה "שודדים! גנבים!"

**ובמים ממש מלחמה - הזאב עם השועל
נאבקים, מושכים אחד את השני.
הדוב לא חשב הרבה, נתן תנופה וקפץ
אף הוא למים.
המים בנהר רותחים כמו בדוד. פעם
ראש אחד מופיע מעל פני המים, פעם
אחר. פעם זה השועל, פעם הדוב, פעם
הזאב. על מה נלחמים? מי יודע.
השפמנון ברח כבר מזמן.**

**החתול נתן חיוך רחב, מאוזן לאוזן,
אסף את החכה ויתר החפצים והלך
לדוג למקום אחר.**

איפה ששקט יותר.